Contributed by David Dessers
woensdag, 12 maart 2008 - Last Updated woensdag, 12 maart 2008

Op zondag 2 maart vond aan de VUB de slotzitting plaats van het 8ste congres van de PVDA. In een tot de nok gevulde Aula Q lichtte de nieuwe voorzitter van de partij, Peter Mertens, de aangekondigde vernieuwing toe. “We zijn in het verleden vaak te doctrinair geweest, te belerend, te ongenuanceerd, te hard in onze confrontatie met andere organisaties in plaats van ermee samen te werken”. Nieuw was alvast dat er ook een 200 externen aanwezig waren op die slotmeeting. Onder hen ook twee leden van de SAP.

Die slotzitting van het achtste congres van de PVDA was eigenlijk een soort van politieke meeting waarop de resultaten van dat congres werden bekendgemaakt, ook aan de buitenwereld. Het werd een behoorlijk professionele show, waarin woorden, beelden en muziek elkaar afwisselenden.

De namiddag startte met toespraken van twee syndicale delegees: Ludo Campo ACV-delegee bij Esso Antwerpen en Alain Caufriez, ABVV-delegee van Caterpillar Gosselies. Zij gingen in op de recente stakingsgolf in België, de koopkrachtproblemen van de mensen en de hoop die de stakingen en de bijhorende overwinningen bieden.

Daarna werd het tijd voor iets luchtigers. Via een grappig filmpje maakten we kennis met het nieuwe logo van de PVDA en ook het 3000ste partijlid werd kort in de bloemetjes gezet. Het is duidelijk dat de PVDA een beetje in de leer is gegaan bij de Nederlandse SP en volop inzet op laagdrempelige ledenrecrutering.

Drie leden van het nieuw partijbestuur hielden vervolgens een toespraak. Raoul Hedebouw, jongste lid van dat nieuwe bestuur, hekelde de politiek van de nieuwe (voorlopige) regering en vooral de rol van Didier Reynders erin. Met telmachine in de hand rekende hij ons voor dat deze regering tien keer zoveel uittrekt voor de bedrijven dan voor de werkende mensen, en dat op een moment waarop de koopkrachtproblemen de pan uitswingen.

Boudewijn Deckers sprak namens de oudere generatie en legde sterk de nadruk op de continuïteit in de vernieuwing. In het nieuwe partijbestuur blijft de “oudere generatie” overigens goed vertegenwoordigd, gezien naast hemzelf ook Jo Cottenier, Lydie Neufcourt en Jef Bruynseels in dat nieuwe bestuur blijven zetelen. De uittredende voorzitter Ludo Martens, kon er wegens een te wankele gezondheid niet bij zijn op 2 maart.

Peter Mertens ging op zijn beurt dieper in op de vernieuwing, al sprak hij er ook in zeer algemene termen over. In een interview met het eigen partijblad Solidair verwoordt hij het alsvolgt: “Het congres heeft zelf een aantal pijnpunten aangegeven. Wij hebben wellicht te veel met het belerend vingertje gewerkt, in plaats van bevragend te zijn. We zijn soms hard in confrontatie gegaan met andere organisaties, in plaats van samen te werken. Wij overdreven soms met onze stellingen, in plaats van meer genuanceerd te zijn. Wij hebben ons soms laten verleiden tot opbodpolitiek, de neiging om er steeds een schepje boven op te doen, in plaats van correcte eisen volledig te steunen. Daarom moeten wij vernieuwen. Voortdurend vernieuwen. Niet onze idealen, maar wel onze aanpak.”Dat stemt grosso modo overeen met de kern van zijn betoog op het de congresmeeting. Iedereen die de jongste tijd nog heeft samengewerkt met de PVDA, kan enkel maar

vaststellen dat de partij zich inderdaad anders opstelt dan vroeger. Hoever deze aangekondigde vernieuwing nu reikt en welke de politieke gevolgen ervan kunnen zijn, zal echter moeten blijken tijdens de komende maanden en jaren.